

Manon brava, Karita Bráva!

Tein oikeastaan aika ilkeästi. Kuuntelin levyltä Puccinin oopperan Manon Lescaut, jonka pääosissa lauloivat maailman toistaiseksi paras sopraano Maria Callas ja loistava tenori Giuseppe di Stefano. Ja sitten menin Tampereelle katsomaan ja kuuntelemaan, kuinka Perniön tyttö Karita Mattila pärjää. Pärjäsi hienosti. Tenorit vaan meinasivat hiipua Karitan loisteessa.

Monien klassisten oopperoiden tarinat ovat lapsellisen yksinkertaisia. Musiikista ja sen esittämisestä on tehty ykkösasia. Esittäminen, eläytyminen ja näyttämöllinen ohjaaminen on ollut alkeellista. Oopperoiden näyttämö- ja konserttiversiot eivät ole paljoakaan eronneet toisistaan. Mutta Manonissa on meno.

Tampereen Manon Lescautin ohjasi Jukka Kajava. Hänhän vaikutti aikanaan ratkaisevasti television viihdeohjelmien katsojamääriin. Jos Jukka Kajava haukkui ohjelman, se kannatti katsoa, koska se silloin takuulla oli hyvä. No hän ei masentunut. Hän tarttui ohjaksiin ja veti Yleisradion viihdeohjelman Knokken kansainvälisessä kilpailussa. Ohjelma voitti koko roskan. Sen jälkeen olen lukenut säännöllisesti Kajavan kolumnit.

Kajavan Tampereen oopperaohjaus ei suinkaan ole ensimmäinen laatuaan Suomessa. Savonlinnassa toteutettiin jo muutama vuosi sitten Kari Heiskasen hurja oopperapari Cavalleria Rusticana ja Pajazzo. Mutta uutta ja erilaista tämä on.

Manon Lescautin takana on kunnollinen ja kantava vanha Prévostin menestysromaani. On tarinaa ja karaktääriä. Kappale arvatenkin luontuu ohjattavaksi ja näytellen esitettäväksi. Ja Karita Mattila vetää yhden naisen shownsa laulajana ja näyttelijänä loistavasti läpi. Hän yksin hurmaa täyden salin. Riipaiseva neljäs näytös on kuin tehty dramaattiselle diivalle. Mutta olisiko Maria Callakseen vielä sittenkin vähän matkaa.

On sääli, että kummallisten riitojen ja näykkimisten vuoksi Karita Mattila ei ole laulanut nykykunnossaan isoa osaa Kansallisoopperassa eikä Savonlinnassa. Helsingin osalta asia korjautunee ensi vuonna, mutta Savonlinnan kohdalla tulevaisuus näyttää huonolta.

Savonlinnan kanssa sopimuksen pitäisi päästä, laukoo Suokko mitä tahansa. Hän on luunkova hallinto- ja talousmies, joka pitää jalat maassa ja puljun pystyssä. Siitä hyötyvät lopulta taiteilijatkin. Karita lienee asemaltaan ylivoimainen. Hänen pitäisi voida huitaista huivilla Suokon sanomisille ja löysätä vähän ohjaksia. Hänen maineensa ei siitä kärsisi.

Ja tuhannet suomalaiset saisivat mitä haluavat. He kokisivat aivan huumautuvan elämyksen kolkon ja kylmän jäähallin kaikuvaan mölyyn ja videotaulun verrattuna.

pajen